

Dokument z posiedzenia

A9-0047/2023

6.3.2023

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich
(COM(2022)0120 – C9-0118/2022 – 2022/0074(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Johan Van Overtveldt

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślane, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	45
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	46

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich (COM(2022)0120 – C9-0118/2022 – 2022/0074(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2022)0120),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0440/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z 28 lipca 2022 r.¹,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 14 lipca 2022 r.²,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0047/2023),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

¹ Dz.U. C 367 z 26.9.2022, s. 3.

² Dz.U. C 443 z 22.11.2022, s. 87.

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114, uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej, po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym, uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego³, uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014⁵ zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 28 sierpnia 2014 r. i weszło w życie w dniu 17 września 2014 r. Rozporządzenie to ujednocila wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) w celu wspierania bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku. Rozporządzeniem tym wprowadzono krótsze okresy rozrachunku, środki dyscypliny rozrachunku, rygorystyczne wymogi organizacyjne, wymogi w zakresie prowadzenia działalności i wymogi ostrożnościowe dla CDPW, zaostrzone wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie nadzoru dla CDPW i innych instytucji świadczących usługi bankowe, które wspierają rozrachunek papierów wartościowych, oraz system umożliwiający CDPW, które posiadają zezwolenie, świadczenie usług w całej Unii.

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

- (2) Uproszczenie wymogów w niektórych obszarach objętych zakresem rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz zapewnienie bardziej proporcjonalnego podejścia w tych obszarach jest zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia przepisów, tak aby Unia realizowała cele swojej polityki w bardziej wydajny sposób, i który ma także na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych.
- (3) Wydajne i odporne infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji stanowią podstawowe elementy dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także pozwalają na intensyfikację wysiłków mających na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji. Z tego powodu w przyjętym przez Komisję w 2020 r. planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych⁶ jako jedno z kluczowych działań uwzględniono przegląd rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (4) W 2019 r. Komisja przeprowadziła ukierunkowane konsultacje na temat stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Komisja otrzymała również wkład ze strony Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) oraz Europejskiego Systemu Banków Centralnych („ESBC”). Z konsultacji wynikało, że zainteresowane strony popierają cele tego rozporządzenia, tj. wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku instrumentów finansowych, i uznają je za właściwe, oraz że nie istnieje konieczność przeprowadzenia gruntownego przeglądu. 1 lipca 2021 r. Komisja przyjęła sprawozdanie z przeglądu⁷ zgodnie z art. 75 rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Mimo że nie wszystkie przepisy tego rozporządzenia już w pełni obowiązują, w sprawozdaniu wskazano obszary, w których konieczne jest podjęcie ukierunkowanych działań, aby zapewnić realizację celów rozporządzenia w sposób bardziej proporcjonalny, efektywny i skuteczny.
- (5) Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono przepisy dotyczące dyscypliny rozrachunku służące zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na papierach wartościowych i regulujące sposób postępowania w takich przypadkach, a tym samym służące zapewnieniu bezpieczeństwa rozrachunku transakcji. Przepisy te obejmują w szczególności wymogi sprawozdawcze, system kar pieniężnych oraz obowiązkowe zakupy na otwartym rynku. Mimo braku doświadczenia w stosowaniu tych przepisów opracowanie i szczegółowe określenie ram w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229⁸ pozwoliło wszystkim zainteresowanym stronom lepiej zrozumieć ten system oraz wyzwania, z jakimi może wiązać się jego stosowanie. W związku z tym należy doprecyzować zakres **środków służących zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i**

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590.

⁷ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 75 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (COM(2021) 348 final).

⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1).

postępowaniu z takimi przypadkami, określonych w art. 6 i 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

- (5a) *Nadrzędnym celem systemu dyscypliny rozrachunku jest poprawa efektywności rozrachunku w Unii. Dlatego należy rozważyć wszelkie środki mogące poprawić efektywność rozrachunku, by zmniejszyć liczbę przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku. Aby osiągnąć ten cel, w niniejszym rozporządzeniu zapisano szereg środków, w tym kary pieniężne, efektywniejsze procesy operacyjne oraz ściślejsze monitorowanie działań nadzorczych ukierunkowanych na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku. Niemniej potrzebne są dalsze starania, by poprawić efektywność rozrachunku w Unii. Na rynku istnieją już różne praktyki, na przykład mechanizm wstrzymania i zwolnienia czy częściowy rozrachunek, jednak można rozważyć też inne środki. ESMA powinien zatem przeprowadzić w ścisłej współpracy z ESBC przegląd najlepszych praktyk branżowych w Unii i na świecie, by wskazać wszelkie odpowiednie środki, które można by zastosować w systemach rozrachunku lub u uczestników rynku, a w razie potrzeby i w stosownych przypadkach także by uaktualnić projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczące środków sprzyjających terminowemu rozrachunkowi i zachęcających do niego.*
- (6) Wahania rynkowe w 2020 r. nasiliły **■** obawy co do potencjalnych negatywnych skutków *znacznego ingerowania w funkcjonowanie transakcji na papierach wartościowych za pośrednictwem* przepisów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku zarówno w normalnych, jak i w skrajnych warunkach rynkowych. **■** . Ze względu na potencjalne skutki przepisów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku przepisy takie powinny mieć zastosowanie wyłącznie *w ostateczności, gdy wszelkie inne dostępne środki nie zaradzą niewystarczającemu poziomowi efektywności rozrachunku w Unii. Komisja powinna zatem w pierwszej kolejności skonsultować się z ERRS i zobowiązać ESMA do przedstawienia jej analizy kosztów i korzyści. Komisja powinna móc skorzystać z mechanizmu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku tylko wtedy, gdy ta analiza wykaże, że obowiązkowy zakup na otwartym rynku może być odpowiednim narzędziem.*
- (6a) *Ponadto obowiązkowy zakup na otwartym rynku powinien być możliwy tylko wtedy, gdy spełnione zostaną określone dodatkowe warunki, a mianowicie gdy stosowanie kar pieniężnych nie doprowadzi do długoterminowego trwałego zmniejszenia liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii lub nie zdoła utrzymać zrównoważonego ograniczonego poziomu takich przypadków nawet po przeprowadzeniu przeglądu poziomów kar pieniężnych, i* gdy poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii. Jeżeli Komisja uzna, że *warunki te są spełnione* i że stosowanie obowiązkowego zakupu na otwartym rynku jest *niezbędnym, odpowiednim i* proporcjonalnym środkiem reakcji na poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii, powinna być uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego, w odniesieniu do których instrumentów finansowych lub kategorii transakcji powinny zacząć obowiązywać przepisy dotyczące obowiązkowego zakupu na otwartym rynku.
- (6b) *Trzeba doprecyzować, że kary pieniężne, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 909/2014, należy obliczać codziennie za każdy dzień roboczy,*

w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji, do końca procesu zakupu na otwartym rynku lub do *czasu przeprowadzenia* rozrachunku *albo dwustronnego anulowania pierwotnej transakcji*, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

- (6c) *Niektóre kategorie transakcji należy wyłączyć z zakresu stosowania kar pieniężnych i obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Wyłączenia takie powinny obejmować zwłaszcza transakcje, których nie poddano rozrachunkowi z przyczyn, których nie można przypisać uczestnikom, oraz transakcje nieobejmujące dwóch stron transakcji. W przypadku takich transakcji, na przykład niektórych transakcji z rynku pierwotnego, zdarzeń korporacyjnych, reorganizacji, ustanawiania i umarzania jednostek funduszy, uzgodnień oraz transferów papierów wartościowych bez płatności w związku z przekazaniem (lub zwrotnym przekazaniem) należności za zabezpieczenie, nałożenie kar byłoby niewykonalne lub mogłoby mieć szkodliwe skutki dla rynku.*
- (6d) *Zgodnie z art. 72 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz art. 76 ust. 5 tego rozporządzenia w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858⁹ z dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 uchylono art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012¹⁰, by odzwierciedlić to, że od tego dnia rozporządzenie (UE) nr 909/2014 i rozporządzenie delegowane (UE) 2018/1229 miały harmonizować na szczeblu Unii środki zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania z takimi przypadkami w szerszym zakresie niż na podstawie rozporządzenia (UE) nr 236/2012. Ponieważ przepisy o zakupie na otwartym rynku nie wejdą w życie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć stosowanie procedur zakupu na otwartym rynku określonych w art. 41a rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 do czasu rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia o zakupie na otwartym rynku.*
- (7) Aby uniknąć wielokrotnych zakupów na otwartym rynku w przypadku transakcji dotyczących tego samego instrumentu finansowego w całym łańcuchu kontrahentów, co mogłoby spowodować niepotrzebne powielanie kosztów i wpłynąć na płynność instrumentu finansowego, uczestnicy takich transakcji powinni mieć dostęp do mechanizmu „przenoszenia”. Każdy uczestnik należący do łańcucha transakcji powinien mieć możliwość przeniesienia powiadomienia o zakupie na otwartym rynku na uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania wobec niego, aż dotrze ono do pierwotnego uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania.
- (8) Procesy dotyczące obowiązkowego zakupu na otwartym rynku i rekompensat pieniężnych pozwalają na wypłatę przez sprzedającego na rzecz kupującego różnicy

⁹ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktury rynkowych opartej na technologii rozproszonego rejestru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (Dz.U. L 151 z 2.6.2022, s. 1).*

¹⁰ *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).*

między ceną zakupu na otwartym rynku a ceną w pierwotnej transakcji wyłącznie wówczas, gdy cena zakupu na otwartym rynku lub kurs odniesienia rekompensaty pieniężnej jest wyższy niż cena w pierwotnej transakcji. Ta asymetria płatności różnicy mogłaby spowodować powstanie niesłusznego środka zaradczego, który przyniósłby nienależne korzyści kupującemu w przypadku, gdyby cena zakupu na otwartym rynku lub kurs odniesienia były niższe niż pierwotna cena handlowa. Płatność różnicy między ceną zakupu na otwartym rynku a pierwotną ceną handlową powinna zatem mieć zastosowanie w obu kierunkach, aby zapewnić przywrócenie stronom transakcji warunków ekonomicznych, jakie panowałyby, gdyby doszło do pierwotnej transakcji.

- (9) System dyscypliny rozrachunku określony w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie powinien mieć zastosowania do uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania, który jest kontrahentem centralnym („CCP”) zdefiniowanym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012¹¹. W przypadku transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w których nie działa on pomiędzy kontrahentami, takich jak dozwolone wykorzystanie zabezpieczenia do celów inwestycyjnych, kontrahent centralny powinien jednak podlegać systemowi dyscypliny rozrachunku jak każdy inny uczestnik.
- (10) W przypadku obowiązywania obowiązkowego zakupu na otwartym rynku Komisja powinna mieć możliwość tymczasowego zawieszenia ich stosowania w niektórych wyjątkowych sytuacjach. Takie zawieszenie powinno być możliwe dla określonych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Takie zawieszenie powinno być proporcjonalne do tych celów.
- (11) W akcie delegowanym dotyczącym obliczania kar pieniężnych należy uwzględnić **możliwość wystąpienia warunków** ujemnych stóp procentowych, aby uniknąć niezamierzonych skutków dla uczestnika wywiązującego się ze zobowiązania przez wyeliminowanie wszelkich niekorzystnych zachęt do niewywiązania się ze zobowiązań, które mogą pojawić się w warunkach niskich lub ujemnych stóp procentowych.
- (12) ESMA powinien opracować projekt standardów regulacyjnych na potrzeby zmiany obowiązujących regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, aby umożliwić Komisji wprowadzenie wszelkich niezbędnych poprawek lub zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych.
- (12a) Obecnie ESMA ma ograniczone informacje o udzielaniu zezwoleń i nadzorze nad CDPW mającymi istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w Unii w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich oraz nad CDPW należącymi do grupy liczącej co najmniej dwa CDPW. By wspierać konwergencję regulacyjną i przyczynić się do bardziej wyrównanych warunków działania dzięki spójniejszej interpretacji wymogów, należy dodać ESMA do wykazu organów odpowiednich dla takich CDPW.**

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (13) W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych (CDPW) nie prowadzi działalności w zakresie rozrachunku przed rozpoczęciem procedury udzielania zezwolenia, kryteria określające, które odpowiednie organy powinny być zaangażowane w taką procedurę udzielania zezwolenia, uwzględniają przewidywaną działalność w zakresie rozrachunku w celu zapewnienia, aby opinie wszystkich odpowiednich organów potencjalnie zainteresowanych działalnością tego CDPW zostały wzięte pod uwagę.
- (14) Chociaż rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby krajowe organy nadzoru współpracowały z odpowiednimi organami i angażowały je, krajowe organy nadzoru nie są zobowiązane do informowania tych odpowiednich organów, czy i w jaki sposób ich opinie zostały uwzględnione w procedurze udzielania zezwolenia oraz czy w trakcie corocznych przeglądów i ocen zidentyfikowano dodatkowe kwestie. Odpowiednie organy powinny zatem mieć możliwość wydawania uzasadnionych opinii w sprawie zezwoleń dla CDPW oraz procesu przeglądu i oceny. Właściwe organy powinny brać pod uwagę takie opinie lub wyjaśnić w uzasadnionej decyzji, dlaczego nie uwzględniono tych opinii.
- (15) Regularne przeglądy i oceny CDPW przeprowadzane przez właściwe organy są niezbędne do zapewnienia, aby CDPW nieustannie dysponował odpowiednimi uzgodnieniami, strategiami, procesami i mechanizmami służącymi do oceny ryzyka, na które jest lub może być narażony CDPW lub które może stanowić zagrożenie dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych. Z doświadczenia wynika jednak, że coroczny przegląd i ocena stanowią nieproporcjonalne obciążenie zarówno dla CDPW, jak i dla właściwych organów, a ich wartość dodana jest ograniczona. Należy zatem określić lepiej wyważoną częstotliwość, aby zmniejszyć to obciążenie i uniknąć powielania informacji z jednego przeglądu w drugim. ***Aby zapewnić jeszcze większą spójność, należy dostosować minimalną częstotliwość, z jaką organy właściwe dla CDPW i organy właściwe zdefiniowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹² prowadzą przeglądy i oceny świadczenia bankowych usług pomocniczych, do częstotliwości przeglądu i oceny CDPW.*** Nie należy jednak ograniczać zdolności nadzorczych właściwych organów ani utrudniać realizacji celu, jakim jest ochrona stabilności finansowej.
- (16) CDPW powinien być przygotowany na scenariusze, które mogą potencjalnie uniemożliwić mu ciągłe prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz ocenić skuteczność pełnego zakresu wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono wymogi w tym zakresie, określając w szczególności, że właściwy organ ma obowiązek wymagać od CDPW przedstawienia odpowiedniego planu naprawy oraz zapewnić sporządzenie i stosowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego CDPW. Obecnie nie istnieje jednak żaden zharmonizowany system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na którym mógłby się opierać plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Chociaż CDPW, które uzyskały zezwolenie na oferowanie bankowych usług pomocniczych, są objęte zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE¹³, nie istnieją żadne

¹² ***Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).***

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu

przepisy szczegółowe dotyczące CDPW, które nie uzyskały zezwolenia na świadczenie takich usług i w związku z tym nie są uznawane za instytucje kredytowe na podstawie dyrektywy 2014/59/UE mające obowiązek dysponowania planem naprawy i planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem wprowadzić doprecyzowania w celu lepszego dostosowania wymogów mających zastosowanie do CDPW, biorąc pod uwagę brak unijnych ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich CDPW. ***Aby uniknąć powielania wymogów, CDPW, które uzyskały zezwolenie na oferowanie bankowych usług pomocniczych i są już objęte wymogami dotyczącymi planów naprawy określonymi w dyrektywie 2014/59/UE, nie powinny być zobowiązane do spełnienia wymogów dotyczących przygotowania planów naprawy lub uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego rozporządzenia, o ile przekazały już informacje, które mają być zawarte w tych planach.***

- (17) W przypadku gdy nowy CDPW ubiega się o zezwolenie, a spełnienie niektórych wymogów nie może zostać ocenione, ponieważ CDPW nie prowadzi jeszcze działalności, właściwy organ powinien mieć możliwość udzielenia zezwolenia, pod warunkiem że wymogi te zostaną spełnione w momencie faktycznego rozpoczęcia działalności przez CDPW. ***Ocena ta jest szczególnie istotna w odniesieniu do wykorzystania technologii rozproszonego rejestru i stosowania rozporządzenia (UE) 2022/858.***
- (18) Procedura określona w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 dotycząca świadczenia przez CDPW usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego innego niż państwo, które udzieliło im zezwolenia, okazała się uciążliwa, a niektóre z jej wymogów są niejasne. Skutkiem tego jest nieproporcjonalnie kosztowny i długotrwały proces dla CDPW. W związku z tym należy uprościć tę procedurę, aby skuteczniej wyeliminować bariery dla rozrachunku transgranicznego, tak aby CDPW, które uzyskały zezwolenie, mogły w pełni korzystać ze swobody świadczenia usług w Unii.
- (19) Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 przewiduje wymóg współpracy organów, które są zainteresowane działalnością CDPW oferujących usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych emitowanych na mocy przepisów więcej niż jednego państwa członkowskiego. Ramy nadzorcze pozostają jednak rozdrobnione i mogą prowadzić do różnic w przyznawaniu i charakterze uprawnień nadzorczych w zależności od danego CDPW. To z kolei powoduje powstawanie barier dla transgranicznego świadczenia usług CDPW w Unii, utrwała pozostałe braki efektywności na unijnym rynku rozrachunku i ma negatywny wpływ na stabilność unijnych rynków finansowych. Mimo możliwości ustanawiania kolegiów zgodnie z art. 24 ust. 4 przedmiotowego rozporządzenia rozwiązanie to prawie w ogóle nie było wykorzystywane. W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej koordynacji nadzoru prowadzonego przez właściwe organy wymóg ustanowienia obowiązkowych kolegiów powinien ***opierać się na jednym obowiązującym i wiarygodnym kryterium, mianowicie na istotnej wadze danego CDPW w jurysdykcji innej niż ta, w której ma on siedzibę. Próg dotyczący obowiązkowego powołania przez właściwe organu kolegium organów nadzoru***

do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

powinien zostać spełniony, jeżeli dany CDPW ma istotną wagę w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich. Kolegium takim powinien przewodniczyć ESMA, a one same powinny zapewniać wymianę informacji dotyczących przedmiotowych CDPW. Członkowie kolegium powinni móc wносить, by kolegium przyjęło opinię formalną w sprawach wskazanych w procesie przeglądu i oceny CDPW lub w procesie przeglądu i oceny podmiotów świadczących bankowe usługi pomocnicze, w sprawach rozszerzania zakresu działalności i usług CDPW lub zlecenia ich na zasadzie outsourcingu bądź jakiegokolwiek potencjalnego naruszenia wymogów rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w związku ze świadczeniem usług w przyjmującym państwie członkowskim. Opinie formalne powinny być przyjmowane zwykłą większością głosów.

- (20) Z wielu względów ESMA i właściwe organy dysponują obecnie ograniczonymi informacjami na temat usług oferowanych przez CDPW z siedzibą w państwach trzecich w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego. ■ Po pierwsze **na czas nieokreślony odroczone stosowanie** wymogów w zakresie uznawania CDPW z państw trzecich, które świadczyły już w Unii centralną usługę prowadzenia rachunku i usługę notarialną przed datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014, zgodnie z art. 69 ust. 4 tego rozporządzenia. Po drugie ■ gdy CDPW z państwa trzeciego świadczy tylko usługę rozrachunku, nie podlega wymogom w zakresie uznawania. **Ponadto** rozporządzenie (UE) nr 909/2014 nie przewiduje wymogu, aby CDPW z siedzibą w państwach trzecich powiadamiały organy Unii o swojej działalności związanej z instrumentami finansowymi ustanowionymi na mocy przepisów państwa członkowskiego. Ze względu na ten brak informacji ani emitenci, ani organy publiczne na poziomie krajowym i unijnym nie byłyby w stanie w razie konieczności ocenić działalności tych CDPW w Unii. Dlatego **system uznawania** CDPW z siedzibą w państwie trzecim **należy rozszerzyć na usługi rozrachunku papierów wartościowych oprócz usług notarialnych i centralnych usług prowadzenia rachunku. Takie rozszerzenie pomogłoby stworzyć bardziej wyrównane warunki działania CDPW mających siedzibę w państwach członkowskich i CDPW mających siedzibę w państwach trzecich, odpowiednio ograniczając ryzyko związane z usługami rozrachunku** w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego.
- (21) Art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 określa wymóg posiadania przez CDPW organu zarządzającego, w którym co najmniej jedna trzecia i nie mniej niż dwóch członków jego składu jest niezależnych. To pojęcie niezależności może jednak podlegać rozbieżnym interpretacjom i dlatego należy je sprecyzować zgodnie z definicją „niezależnych członków zarządu” zawartą w art. 2 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (22) Aby zapewnić spójną interpretację głównych kwestii, w których komitety użytkowników powinny doradzać organowi zarządzającemu, należy dokładniej wyjaśnić, jakie elementy obejmuje „poziom usług”.
- (23) Zważywszy na ich zasadniczą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa transakcji, CDPW powinny nie tylko ograniczać ryzyko związane z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych, ale dążyć do jego zminimalizowania.
- (24) W określonych okolicznościach papiery wartościowe mogą zostać ustanowione na mocy krajowych przepisów prawa spółek lub innych podobnych przepisów prawa dwóch różnych państw członkowskich. Dotyczy to w szczególności dłużnych papierów

wartościowych, w przypadku których emitent ma siedzibę w jednym państwie członkowskim, a papiery wartościowe mogą być emitowane na podstawie właściwych przepisów prawa innego państwa członkowskiego. W takiej sytuacji powinny nadal obowiązywać krajowe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy prawa obu tych państw członkowskich.

- (25) Aby zapewnić emitentom, którzy poczynią kroki w celu zarejestrowania swoich papierów wartościowych w CDPW z siedzibą w innym państwie członkowskim, możliwość zachowania zgodności z odpowiednimi przepisami prawa spółek lub podobnymi przepisami prawa takich państw członkowskich, państwa członkowskie powinny regularnie aktualizować wykaz kluczowych stosownych przepisów krajowych publikowany przez ESMA.
- (25a) Niektóre CDPW z siedzibą w Unii prowadzą systemy rozrachunku papierów wartościowych obejmujące uzgodnienia dotyczące kompensowania. Takie CDPW powinny odpowiednio mierzyć i monitorować ryzyko związane ze stosowaniem uzgodnień dotyczących kompensowania wprowadzonych na potrzeby rozrachunku w ujęciu netto, zwłaszcza w przypadku rozwiązań dotyczących kompensowania odroczonego, oraz odpowiednio zarządzać tym ryzykiem.*
- (26) W celu uniknięcia ryzyka rozrachunku związanego z niewypłacalnością agenta rozrachunkowego CDPW powinien, gdy tylko jest to wykonalne i możliwe, dokonywać rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych poprzez rachunki otwarte w banku centralnym. Jeżeli nie jest to wykonalne i możliwe, w tym w przypadku gdy CDPW nie spełnia warunków dostępu do banku centralnego innego niż bank centralny jego państwa członkowskiego pochodzenia, CDPW powinien mieć możliwość rozrachunku pieniężnego transakcji przez rachunki otwarte w instytucjach mających zezwolenie na świadczenie usług bankowych na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014. W tym celu CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 i w których odpowiednie rodzaje ryzyka są już monitorowane, powinny mieć możliwość oferowania innym CDPW, które nie mają takiego zezwolenia, niezależnie od tego, czy te inne CDPW należą do tej samej grupy przedsiębiorstw, usług dotyczących rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych w walucie innej niż waluta państwa, w którym ma miejsce rozrachunek. Wyznaczone instytucje kredytowe i CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, powinny być uprawnione do świadczenia takich usług tylko do rozrachunku pieniężnego całego lub części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW, który chce skorzystać z bankowych usług pomocniczych, a nie do prowadzenia jakiegokolwiek innej działalności. Ten składnik pieniężny nie powinien być wyrażony w walucie państwa siedziby CDPW, który chce skorzystać z tych usług.
- (27) W należycie określonych granicach ryzyka CDPW, które nie mają zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, powinny mieć możliwość zaaranżowania rozrachunku w walutach obcych przez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych. Próg, poniżej którego CDPW może wyznaczyć instytucję kredytową do świadczenia wszelkich bankowych usług pomocniczych w odrębnym podmiocie prawnym bez konieczności spełnienia warunków określonych w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014, powinien odpowiadać maksymalnej kwocie tych zaaranżowanych płatności. Próg ten powinien zostać wyważony w sposób wspierający efektywność rozrachunku i korzystanie z bankowych usług pomocniczych przy

jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej. *Wyważając próg, należy unikać tworzenia nowego ryzyka dla CDPW, instytucji kredytowej świadczącej usługi bankowe i całego systemu bankowego. Należy też zapewnić CDPW mającym zezwolenie i niemającym go równe warunki działania w świadczeniu bankowych usług pomocniczych zgodnie z zasadą „taka sama działalność, takie samo ryzyko, takie same przepisy”, a próg powinien odpowiadać łącznym kwotom poddawanych rozrachunkowi.* Opracowanie projektu regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia odpowiednich progów z *uwzględnieniem skutków dla poszczególnych rodzajów ryzyka finansowego i równych warunków działania* należy powierzyć EUNB jako organowi dysponującemu wiedzą fachową w zakresie bankowości i ryzyka kredytowego. *EUNB należy też powierzyć opracowywanie wszelkich wymogów ograniczających ryzyko.* EUNB powinien również ściśle współpracować z członkami ESBC i z ESMA. Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do szczegółowych elementów określających świadczenie bankowych usług pomocniczych, towarzyszących im szczegółów na temat wymogów dotyczących zarządzania ryzykiem i wymogów kapitałowych obowiązujących CDPW oraz wymogów ostrożnościowych w zakresie ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności dotyczących CDPW i wyznaczonych instytucji kredytowych, które mają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych.

- (28) CDPW, w tym te dysponujące zezwoleniem na świadczenie bankowych usług pomocniczych, oraz wyznaczone instytucje kredytowe powinny pokryć odpowiednie ryzyko w swoich ramach zarządzania ryzykiem i ramach ostrożnościowych, w tym stosowne uzgodnienia dotyczące kompensowania. Narzędzia służące pokryciu tego ryzyka powinny obejmować utrzymywanie wystarczających kwalifikujących się zasobów płynnych we wszystkich stosownych walutach oraz zapewnienie dostatecznie solidnych scenariuszy warunków skrajnych. CDPW powinny również zapewnić zarządzanie odpowiednim ryzykiem utraty płynności i pokrycie go za pomocą wysoce wiarygodnych ustaleń dotyczących finansowania z instytucjami mającymi zdolność kredytową, niezależnie od tego, czy ustalenia te są zatwierdzone, czy też mają podobną wiarygodność. EUNB powinien przedstawić projekt regulacyjnych standardów technicznych na potrzeby zmiany obowiązujących regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia tych zmian w wymogach ostrożnościowych, tak aby umożliwić Komisji dokonanie wszelkich niezbędnych zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych, takich jak wymogi związane z zarządzaniem potencjalnymi brakami płynności.
- (29) Okres zaledwie jednego miesiąca na wydanie przez odpowiednie organy i właściwe organy uzasadnionej opinii w sprawie zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych okazał się zbyt krótki, by organy te mogły przeprowadzić gruntowną analizę. Należy zatem wyznaczyć dłuższy termin wynoszący dwa miesiące.
- (30) Aby zapewnić CDPW z siedzibą w Unii lub w państwach trzecich wystarczająco dużo czasu na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia i uznanie ich działalności, data rozpoczęcia stosowania wymogów w zakresie udzielania zezwoleń i uznawania przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 została początkowo odroczone do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia lub uznania zgodnie z tym rozporządzeniem. Od czasu wejścia w życie tego rozporządzenia upłynęło wystarczająco dużo czasu. W związku z tym wymogi te powinny już zacząć

obowiązywać, tak aby, z jednej strony, zapewnić równe warunki działania wszystkim CDPW oferującym usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego oraz, z drugiej strony, by organy na poziomie krajowym i unijnym dysponowały informacjami niezbędnymi do zapewnienia ochrony inwestorów i monitorowania stabilności finansowej.

- (31) Obecnie rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby ESMA we współpracy z właściwymi organami krajowymi i EUNB sporządzał roczne sprawozdania na temat 12 kwestii i przedkładał je Komisji. Wymóg ten jest nieproporcjonalny, biorąc pod uwagę charakter niektórych kwestii, które nie wymagają aktualizacji co roku. Należy zatem ponownie wyważyć częstotliwość i liczbę tych sprawozdań, aby zmniejszyć obciążenie ESMA i właściwych organów, a jednocześnie zapewnić Komisji niezbędne informacje potrzebne do przeprowadzenia przeglądu wykonania rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (32) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 909/2014.
- (33) Należy powierzyć Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia wpływu, jaki w *razie wystąpienia warunków* ujemnych stóp procentowych nieprzeprowadzenie rozrachunku może mieć na zainteresowanych kontrahentów w odniesieniu do obliczania kar pieniężnych lub w postaci niekorzystnych zachęt do nieprzeprowadzenia rozrachunku, przyczyn nieprzeprowadzenia rozrachunku, co do których należy uznać, że nie można ich przypisać uczestnikom transakcji, oraz transakcji, których nie należy uznawać za obejmujące dwie strony transakcji; *w celu ponownej oceny parametrów lub metody obliczania odstraszających i proporcjonalnych kar pieniężnych, np. w postaci stawki progresywnej; wskazania, które transakcje należy wyłączyć z zakresu kar pieniężnych i obowiązkowego zakupu na otwartym rynku; doprecyzowania funkcjonowania kolegów organów nadzoru, informacji, które mają być przekazywane przez CDPW z państw trzecich*, oraz maksymalnej kwoty, poniżej której CDPW mogą korzystać z dowolnej instytucji kredytowej do celów rozrachunku płatności pieniężnych.
- (34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie stosowania wymogów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku i zawieszania tych wymogów, jeżeli obowiązują, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁴.
- (34a) *Akty delegowane i wykonawcze przyjmowane zgodnie z art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowią akty prawne Unii. Zgodnie z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TFUE należy zasięgać opinii EBC w sprawie każdego proponowanego aktu Unii w dziedzinach podlegających jego kompetencji. Bezpieczna i efektywna infrastruktura rynku finansowego oraz sprawne funkcjonowanie rynków finansowych są niezbędnymi elementami umożliwiającymi ESBC wypełnianie podstawowych zadań powierzonych mu zgodnie z art. 127 ust. 2 TFUE oraz realizowanie jego głównego celu polegającego na utrzymywaniu stabilności cen zgodnie z art. 127 ust. 1 TFUE. W sprawie aktów delegowanych i wykonawczych*

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

przyjmowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia należy zatem odpowiednio zasięgać opinii EBC.

- (35) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie prowadzenia rozrachunku transgranicznego przez CDPW, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów oraz zapewnienie organom wystarczających informacji na potrzeby monitorowania ryzyka, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki cele te można zrealizować skuteczniej na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (36) Stosowanie zmienionego zakresu przepisów dotyczących kar pieniężnych, nowych wymogów w zakresie ustanawiania kolegiów organów nadzoru, przekazywania przez CDPW z państw trzecich powiadomień o podstawowych usługach, które świadczą w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, zmienionego progu, poniżej którego instytucje kredytowe mogą oferować rozrachunek płatności pieniężnych dla części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW, oraz zmienionych wymogów ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji kredytowych lub CDPW posiadających zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 należy odroczyć, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przyjęcie niezbędnych aktów delegowanych, w których wymogi te zostaną dodatkowo doprecyzowane,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się punkt w brzmieniu:*
- „25a) »grupa« oznacza grupę w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;”;*
- b) pkt 26 otrzymuje brzmienie:*
- „26) »niewywiązanie się z zobowiązania« w odniesieniu do uczestnika oznacza sytuację, w której wszczęte zostało wobec niego postępowanie upadłościowe zdefiniowane w art. 2 lit. j) dyrektywy 98/26/WE, lub zdarzenie określone w regulaminie wewnętrznym CDPW jako zdarzenie stanowiące niewywiązanie się z zobowiązania;”;*
- c) dodaje się punkty w brzmieniu:*
- „28a) »kompensowanie« oznacza kompensowanie w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;”;*
- „28b) »odroczone rozrachunek netto« oznacza mechanizm rozrachunku, w którym zlecenia transferu środków pieniężnych lub papierów wartościowych związane z*

transakcjami na papierach wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych podlegają kompensowaniu i rozrachunkowi roszczeń i zobowiązań netto uczestników i który odbywa się na koniec z góry określonych cykli rozrachunku w ciągu – lub na koniec – dnia roboczego;”;

1a) *art. 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:*

„5. ESMA w ścisłej współpracy z członkami ESBC opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by wskazać środki mające zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, a przez to zwiększyć efektywność rozrachunku, zwłaszcza:

a) środki, które powinny stosować firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy;

b) szczegółowe informacje o procedurach ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 3, mogące obejmować m.in. kształtowanie wielkości transakcji, częściowy rozrachunek transakcji niepoddanych rozrachunkowi i korzystanie z oferowanych przez niektóre CDPW programów samokredytowania/pożyczek, oraz

c) szczegółowe informacje o środkach zachęcających do terminowego rozliczania transakcji, o których mowa w ust. 4, i sprzyjających mu.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do ... [18 miesięcy od dnia publikacji niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

2) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

-a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli efektywność rozrachunku CDPW w okresie sześciu miesięcy jest znacznie niższa niż średni poziom efektywności rozrachunku na rynku unijnym, ESMA i właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wskazują przyczyny przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku i środki, które można podjąć, by zaradzić tej sytuacji.”;

-aa) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla narzędzi regulacyjnych, o których mowa w ust. 1a, CDPW wprowadza dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, a których rozrachunek nie nastąpił w zamierzonym terminie. Procedury te przewidują mechanizm sankcji mający skutecznie odstraszać uczestników od nieprzeprowadzenia rozrachunku.”;

a) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Mechanizm sankcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje kary pieniężne dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku (zwanych dalej »uczestnikami niewywiązującymi się ze zobowiązania«), z wyjątkiem sytuacji, w których nieprzeprowadzenie rozrachunku jest spowodowane czynnikami, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, lub w przypadku operacji, które nie obejmują dwóch stron transakcji. Kary pieniężne oblicza się codziennie za każdy dzień roboczy, w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji po zamierzonej dacie rozrachunku, **do czasu przeprowadzenia rozrachunku albo dwustronnego anulowania transakcji**. Kary pieniężne nie mogą być skonfigurowane jako źródło przychodów dla CDPW.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla ***narzędzi regulacyjnych, o których mowa w ust. 1a niniejszego artykułu***, mechanizmu kar, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i prawa do dwustronnego anulowania transakcji Komisja – ***po konsultacji z ERRS i na podstawie analizy kosztów i korzyści przekazanej przez ESMA zgodnie z art. 74 ust. -1 lit. a)*** – może w drodze aktu wykonawczego zdecydować, do których instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub kategorii transakcji na tych instrumentach finansowych mają mieć zastosowanie środki dyscypliny rozrachunku, o których mowa w ust. 3–8 niniejszego artykułu, jeżeli uzna, że środki te to ***niezbędny, odpowiedni i*** proporcjonalny sposób zmniejszenia liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii, ***z uwzględnieniem możliwego wpływu procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na rynek Unii***, liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku ***na koniec okresu przedłużenia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, i tego, czy dany rynek objęto już postanowieniami umownymi dającymi nabywającym uczestnikom prawo do uruchomienia zakupu na otwartym rynku***.

Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) zastosowanie mechanizmu kar pieniężnych, o którym mowa w ust. 2, nie przyniosło długoterminowego i ciągłego spadku liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ***lub nie pozwoliło utrzymać zrównoważonego ograniczonego poziomu takich przypadków, nawet po przeprowadzeniu przeglądu poziomu kar pieniężnych zgodnie z ust. 14 niniejszego artykułu;***

c) poziom przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. ***Bez uszczerbku dla prawa do dwustronnego anulowania transakcji***, gdy Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 2a, a uczestnik niewywiązujący się ze zobowiązania nie dostarczył uczestnikowi nabywającemu instrumentów finansowych będących przedmiotem tego aktu wykonawczego w terminie 4 dni roboczych po zamierzonej dacie rozrachunku („okres przedłużenia”), zainicjowany zostaje proces

zakupu na otwartym rynku, w ramach którego dane instrumenty są dostępne do rozrachunku i zostają dostarczone uczestnikowi nabywającemu w odpowiednim czasie.

Jeżeli transakcja dotyczy instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, okres przedłużenia wynosi 15 dni **roboczych**, chyba że rynek na rzecz wzrostu MŚP postanowi zastosować krótszy okres.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy uczestnik nabywający (zwany dalej »pośredniczącym uczestnikiem nabywającym«) nie otrzyma instrumentów finansowych w terminie, o którym mowa w ust. 3, co prowadzi do niepowodzenia w dalszej dostawie tych instrumentów finansowych innemu uczestnikowi nabywającemu (zwanemu dalej »końcowym uczestnikiem nabywającym«), uznaje się, że pośredniczący uczestnik nabywający wypełnia obowiązek przeprowadzenia zakupu na otwartym rynku wobec uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania, jeżeli końcowy uczestnik nabywający dokonuje zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do tych instrumentów finansowych. Podobnie pośredniczący uczestnik nabywający może przenieść na uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania swoje zobowiązania w stosunku do końcowego uczestnika nabywającego zgodnie z ust. 6, 7 i 8.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie naruszając przepisów ust. 3a, zastosowanie mają następujące odstępstwa od wymogu, o którym mowa w ust. 3:

a) w zależności od rodzaju aktywów i płynności odnośnych instrumentów finansowych okres przedłużenia można wydłużyć z 4 dni roboczych do maksymalnie 7 dni roboczych, w przypadku gdy krótszy okres przedłużenia miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych;

■

c) proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania w odniesieniu do przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, które miały miejsce z przyczyn niezależnych od uczestników;

d) proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania w odniesieniu do transakcji, które nie obejmują dwóch stron transakcji.”;

da) proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych.”;

ea) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bez uszczerbku dla ust. 7 zwolnienia, o których mowa w ust. 4, nie mają zastosowania do transakcji dotyczących akcji, gdy transakcje te są rozliczane przez kontrahenta centralnego.”;

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla mechanizmu sankcji, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy cena instrumentów finansowych uzgodniona w momencie transakcji różni się od ceny zapłaconej za przeprowadzenie zakupu na otwartym rynku, uczestnik odnoszący korzyść z takiej różnicy cen wypłaca stosowną różnicę drugiemu uczestnikowi nie

później niż drugiego dnia roboczego po tym, jak instrumenty finansowe zostały dostarczone w wyniku zakupu na otwartym rynku.”;

fa) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Gdy cena instrumentów finansowych uzgodniona w momencie transakcji różni się od ceny, która posłużyła do ustalenia rekompensaty pieniężnej, uczestnik korzystający z takiej różnicy w cenie wypłaca drugiemu uczestnikowi odpowiednią różnicę nie później niż drugiego dnia roboczego po zakończeniu procesu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, albo okresu odroczenia, jeżeli zdecydowano się na okres odroczenia.”;

g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Ust. 2–9 nie mają zastosowania do uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania, którzy są kontrahentami centralnymi, z wyjątkiem transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w przypadku których nie pełni on roli pośrednika między kontrahentami.

Jeżeli kontrahent centralny ponosi straty z tytułu stosowania § ust. 2 akapit trzeci, może ustanowić w swoim regulaminie mechanizm służący pokryciu takich strat.”;

h) dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. ESMA może zalecić Komisji zawieszenie, w proporcjonalny sposób, mechanizmu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3–8, w odniesieniu do określonych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Do takiego zalecenia dołącza się w pełni uzasadnioną ocenę jego konieczności i nie podaje się go do wiadomości publicznej.

Przed wydaniem zalecenia ESMA konsultuje się z ERRS i ESBC.

Bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu zalecenia Komisja, na podstawie uzasadnienia i dowodów przedstawionych przez ESMA, zawiesza w drodze aktu wykonawczego mechanizm zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do określonych kategorii instrumentów finansowych albo odmawia wprowadzenia zawieszenia będącego przedmiotem zalecenia. W przypadku odmowy wprowadzenia zawieszenia Komisja przedstawia ESMA pisemne uzasadnienie. Informacje te nie są podawane do wiadomości publicznej.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3.

Powiadomienie o zawieszeniu mechanizmu zakupu na otwartym rynku przekazuje się ESMA i publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

Zawieszenie mechanizmu zakupu na otwartym rynku pozostaje ważne przez początkowy okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania tego zawieszenia.

Jeżeli podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie, Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, przedłużyć zawieszenie, o którym mowa w akapicie trzecim, na dodatkowe okresy nie dłuższe niż trzy miesiące, przy czym całkowity okres

zawieszenia nie może przekroczyć 12 miesięcy. Wszelkie przedłużenia zawieszenia publikuje się zgodnie z akapitem piątym.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed upływem okresu zawieszenia, o którym mowa w akapicie szóstym, lub okresu przedłużenia, o którym mowa w akapicie siódmym, ESMA przedstawia Komisji opinię, czy podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie.”;

i) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia zgodnie z art. 67 aktów delegowanych określających parametry na potrzeby obliczania odstrasżającego i proporcjonalnego poziomu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 akapit trzeci niniejszego artykułu – na podstawie rodzaju aktywów, płynności instrumentu finansowego, rodzaju transakcji oraz wpływu, jaki niskie lub ujemne stopy procentowe mogą mieć na zachęty dla kontrahentów i przypadki niewywiązania się ze zobowiązań. Parametry wykorzystywane do obliczania kar pieniężnych zapewniają wysoki stopień dyscypliny rozrachunku oraz sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych.”;

j) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„14a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 67 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie przyczyn nieprzeprowadzenia rozrachunku, których nie można przypisać uczestnikom transakcji, oraz transakcji, których nie uznaje się za obejmujące dwie strony transakcji zgodnie z ust. 2 i ust. 4 lit. c) i d) niniejszego artykułu.”;

k) ust. 15 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

3) **w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:**

a) w ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) banki centralne w Unii emitujące najważniejsze waluty, w których jest lub będzie dokonywany rozrachunek;

c) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się lub będzie się odbywać rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW;

ca) ESMA, w odniesieniu do CDPW mających istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w Unii w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich oraz CDPW należących do grupy liczącej co najmniej dwa CDPW.”;

b) **ust. 3 otrzymuje brzmienie:**

„3. ESMA opracowuje w ścisłej współpracy z członkami ESBC projekty regulacyjnych standardów technicznych, by doprecyzować warunki, w których unijne waluty określone w ust. 1 lit. b) uznaje się za najważniejsze, oraz efektywne

ustalenia praktyczne dotyczące zasięgania opinii odpowiednich organów, o których mowa w lit. b), c) i ca) tego ustępu.

ESMA przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do ... [rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

4) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą nie spełnia wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, ale można racjonalnie założyć, że będzie je spełniać w momencie, gdy faktycznie rozpocznie działalność, właściwy organ może udzielić zezwolenia, pod warunkiem że ten CDPW posiada wszystkie mechanizmy niezbędne do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia w momencie, gdy faktycznie rozpoczyna działalność.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku do odpowiednich organów i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą.

Każdy odpowiedni organ może przekazać właściwemu organowi uzasadnioną opinię w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji przez odpowiedni organ. W przypadku gdy odpowiedni organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał pozytywną opinię.

W przypadku gdy co najmniej jeden z odpowiednich organów wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ, który chce udzielić zezwolenia, w terminie 30 dni kalendarzowych przedstawia odpowiednim organom uzasadnioną decyzję odnoszącą się do negatywnej opinii.

Jeżeli w terminie 30 dni kalendarzowych od wydania przez właściwy organ uzasadnionej decyzji, o której mowa w akapicie trzecim, którykolwiek z odpowiednich organów wyda kolejną negatywną opinię, a właściwy organ nie zgadza się z nią, informuje on o tym te odpowiednie organy. Dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do ESMA w celu uzyskania pomocy na podstawie art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni kalendarzowych po skierowaniu sprawy do ESMA kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ, który chce udzielić zezwolenia, podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji odpowiednim organom.

W przypadku gdy właściwy organ chce odmówić udzielenia zezwolenia, sprawy nie kieruje się do ESMA.

Negatywne opinie zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.”;

c) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 4–7, o wynikach procesu udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.”;

(4a) **art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:**

„2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się zgodnie z procedurą określoną w art. 17, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w art. 17 ust. 4.

Po stwierdzeniu kompletności wniosku, o którym mowa w art. 1, właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku odpowiednim organom i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą. Każdy odpowiedni organ może przekazać właściwemu organowi swoje opinie w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji przez odpowiedni organ.

Właściwy organ powiadamia CDPW będący wnioskodawcą i odpowiednie organy o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia w terminie trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.”;

(5) art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CDPW ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Procedury te obejmują przeniesienie rachunków emisyjnych **lub podobnej ewidencji wyemitowanych papierów wartościowych** i dokumentacji prowadzonych na potrzeby świadczenia usług **notarialnych oraz centralnych usług prowadzenia rachunku.”;**

(6) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Przynajmniej raz na dwa lata właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyk, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW lub które ten CDPW stwarza dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych lub stabilności rynków finansowych.

2. CDPW określa scenariusze, które mogą potencjalnie uniemożliwić mu ciągłe prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz ocenia skuteczność pełnego zakresu wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. W scenariuszach tych uwzględnia się poszczególne niezależne i powiązane rodzaje ryzyka, na które narażony jest CDPW. Na podstawie tej analizy CDPW opracowuje i przedkłada właściwemu organowi odpowiednie plany swojej naprawy lub uporządkowanej likwidacji.

3. Plany, o których mowa w ust. 2, zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) merytoryczne streszczenie najważniejszych strategii naprawy lub uporządkowanej likwidacji;
- b) określenie najważniejszych operacji i usług CDPW;
- c) odpowiednie procedury **umożliwiające** terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku gdy przywrócenie najważniejszych operacji i usług CDPW stało się trwale niemożliwe;
- d) opis środków niezbędnych do wdrożenia najważniejszych strategii.

CDPW posiada zdolność do określenia i przekazywania powiązanim podmiotom informacji niezbędnych do terminowego wdrożenia planów w przypadku zaistnienia scenariuszy warunków skrajnych.

CDPW regularnie, co najmniej raz na dwa lata, dokonuje przeglądu i aktualizacji tych planów. **Plany te zatwierdza organ zarządzający lub stosowny komitet organu zarządzającego. O każdej aktualizacji tych planów informuje się właściwy organ. Właściwy organ może zobowiązać CDPW do podjęcia dodatkowych środków lub zapewnienia alternatywnych zabezpieczeń, jeżeli uzna, że plany CDPW są niewystarczające.** Plany te uwzględniają wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW .

3a. Jeżeli dany CDPW podlega przepisom dyrektywy 2014/59/UE, zamiast planów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, CDPW i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzają, odpowiednio, plan naprawy oraz plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami tej dyrektywy, z uwzględnieniem przepisów ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–d).

W przypadku sporządzenia i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CDPW w celu zapewnienia jego podstawowych funkcji **organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, jeżeli takowy nie istnieje, właściwy organ** informuje o tym ESMA.

4. Właściwy organ ustala częstotliwość i stopień szczegółowości przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz na dwa lata.”;

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ przekazuje na wczesnym etapie niezbędne informacje odpowiednim organom oraz, w stosownych przypadkach, organowi, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, i konsultuje się z nimi w szczególności w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.

Organy, z którymi przeprowadzono konsultacje, mogą wydać uzasadnioną opinię w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji od właściwego organu.

W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał opinię pozytywną.

W przypadku gdy co najmniej jeden z odpowiednich organów wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ w terminie 30 dni kalendarzowych przedstawia odpowiednim organom uzasadnioną decyzję odnoszącą się do negatywnej opinii.

Jeżeli w terminie 30 dni kalendarzowych od wydania uzasadnionej decyzji, o której mowa w akapicie czwartym, którykolwiek z odpowiednich organów wyda kolejną negatywną opinię, a właściwy organ nie zgadza się z nią, informuje on o tym ten odpowiedni organ. Dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do ESMA w celu uzyskania pomocy na podstawie art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni kalendarzowych po skierowaniu sprawy do ESMA kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ podejmuje ostateczną decyzję w sprawie przeglądu i oceny i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji odpowiednim organom.

Negatywne opinie zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.

7. Właściwy organ regularnie, a co najmniej raz na dwa lata, informuje odpowiednie organy oraz, w stosownych przypadkach, **kolegium organów nadzoru**, o którym mowa w art. 24a niniejszego rozporządzenia, i organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, o wynikach – w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach – przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

c) ust. 11 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„ESMA przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

(7) w art. 23 ust. 2–7 otrzymują brzmienie:

„2. CDPW posiadający zezwolenie lub CDPW, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 17, zamierzający świadczyć usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, lub zamierzający utworzyć oddział w innym państwie członkowskim, podlega procedurze określonej w ust. 3–7 niniejszego artykułu. CDPW może świadczyć takie usługi wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z art. 17, ale nie wcześniej niż w odpowiednim terminie mającym zastosowanie zgodnie z ust. 6.

3. Każdy CDPW, które chce świadczyć usługi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, po raz pierwszy lub chce zmienić zakres takich świadczonych usług, **przekazuje** właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia następujące informacje:

a) przyjmujące państwo członkowskie;

b) **rodzaj instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów przyjmującego państwa członkowskiego, w odniesieniu do których** CDPW zamierza świadczyć **usługi, oraz usługi, które CDPW zamierza świadczyć;**

c) walutę lub waluty, które CDPW zamierza stosować;

■
e) ocenę środków, jakie CDPW zamierza zastosować, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie przepisów krajowych, o których mowa w art. 49 ust. 1, *w odniesieniu do akcji.*

3a. CDPW, który zamierza założyć oddział w innym państwie członkowskim po raz pierwszy lub zmienić zakres usług podstawowych, o których mowa w sekcji A pkt 1 lub 2 załącznika, świadczonych za pośrednictwem oddziału, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia:

a) przyjmujące państwo członkowskie;

b) rodzaj instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów przyjmującego państwa członkowskiego, w odniesieniu do których CDPW zamierza świadczyć usługi, oraz usługi, które CDPW zamierza świadczyć;

c) walutę lub waluty, które CDPW zamierza stosować;

d) strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie nim.

4. W terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW chcącego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim.■

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o wszelkich informacjach otrzymanych na mocy akapitu pierwszego.

5. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia postanowi zgodnie z ust. 4 nie przekazywać wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on danemu CDPW uzasadnienie odmowy w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji oraz informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ■ o swojej decyzji.

6. CDPW może rozpocząć świadczenie usług, o których mowa w ust. 2, w przyjmującym państwie członkowskim najwcześniej w jednym z następujących terminów:

a) po upływie jednego miesiąca od daty przekazania informacji, o którym mowa w ust. 4;

b) po otrzymaniu informacji od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego o zatwierdzeniu świadczenia usług w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje CDPW o dacie przekazania informacji, o którym mowa w ust. 4.

7. W przypadku zmiany informacji ■ przekazanych zgodnie z ust. 3 *lub 3a* niniejszego artykułu *dotyczących rodzajów instrumentów finansowych, w odniesieniu do których CDPW świadczy lub zamierza świadczyć usługi, waluty lub walut, które CDPW stosuje lub zamierza stosować, bądź środków, które CDPW podejmuje lub zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa krajowego, o którym mowa w art. 49 ust. 1*, CDPW kieruje pisemne powiadomienie o takiej zmianie do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej na jeden miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych zmianach również właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ■ .”;

(8) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„**Właściwy** organ państwa członkowskiego pochodzenia może zaprosić pracowników ■ ESMA do udziału w kontrolach na miejscu.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia *przekazuje* ESMA wszelkie informacje otrzymane od CDPW w trakcie kontroli na miejscu lub w związku z tymi kontrolami *dotyczące wszelkich działań naprawczych lub kar postanowionych przez właściwy organ.*”;

aa) *ust. 3 otrzymuje brzmienie:*

„*3. Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW bezzwłocznie informuje o tożsamości emitentów z siedzibą w przyjmującym państwie członkowskim lub uczestników posiadających instrumenty finansowe ustanowione na mocy przepisów przyjmującego państwa członkowskiego w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, który świadczy usługi podstawowe, o których mowa w załączniku sekcja A pkt 1 i 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa tego przyjmującego państwa członkowskiego, oraz przekazuje wszelkie inne istotne informacje dotyczące działalności CDPW świadczącego usługi podstawowe w przyjmującym państwie członkowskim za pośrednictwem oddziału.*”;

b) uchyla się ust. 4;

c) *ust. 5 otrzymuje brzmienie:*

„*5. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że CDPW, który świadczy usługi na jego terytorium zgodnie z art. 23, narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, informuje on właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i ESMA. ESMA może poinformować o tych ustaleniach kolegium ■ , o którym mowa w art. 24a.*

Jeżeli mimo środków zastosowanych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW nadal narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, stosuje wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. O

takich środkach informuje się bezzwłocznie ESMA **■**. *ESMA może poinformować o tych środkach kolegium, o którym mowa w art. 24a.*

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego i właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia mogą skierować daną sprawę do ESMA, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

d) uchyla się ust. **■** 8;

9) w tytule III dodaje się sekcję 4a w brzmieniu:

„Sekcja 4a

Współpraca organów w ramach kolegiów

Artykuł 24a

Kolegia organów nadzoru dla CDPW świadczących usługi w innym państwie członkowskim oraz dla CDPW będących częścią grupy składającej się z co najmniej dwóch CDPW

1. *W przypadku gdy CDPW ma istotną wagę w co najmniej jednym przyjmującym państwie członkowskim, ESMA ustanawia kolegium organów nadzoru („kolegium”), zarządza nim i przewodniczy mu.*

2. W skład kolegium, o którym mowa w ust. 1, wchodzi:

a) *ESMA, pełniący funkcję przewodniczącego kolegium;*

b) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW;

c) odpowiednie organy, o których mowa w art. 12;

d) **■** *właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ten CDPW ma istotną wagę;*

■
f) EUNB, jeżeli CDPW otrzymał zezwolenie na podstawie art. 54 ust. 3.

2a. Jeżeli CDPW, dla którego zostanie ustanowione kolegium zgodnie z ust. 1, nie ma istotnej wagi w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna należąca do tej samej grupy przedsiębiorstw co dany CDPW lub jego spółka dominująca, lub jeżeli CDPW, dla którego zostanie ustanowione kolegium, jest uprawniony do świadczenia usług w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 23 ust. 2, właściwy organ i odpowiednie organy tego państwa członkowskiego mogą na swój wniosek uczestniczyć w kolegium ustanowionym zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

■
4. Przewodniczący powiadamia *wszystkie odnośne właściwe organy* o składzie kolegium w terminie 30 dni kalendarzowych od ustanowienia kolegium oraz o wszelkich zmianach w jego składzie w terminie 30 dni kalendarzowych od takiej zmiany. ESMA bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej stronie internetowej wykaz członków tego kolegium i aktualizuje ten wykaz.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego, który nie jest członkiem kolegium, może zwrócić się do kolegium o udostępnienie wszelkich informacji istotnych dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków nadzorczych.
6. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:
- a) wymianę informacji, w tym wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 13, 14 i 15 oraz informacji na temat procesu przeglądu i oceny zgodnie z art. 22;
 - b) skuteczniejszy nadzór dzięki unikaniu zbędnych powielających się działań nadzorczych, takich jak wnioski o udzielenie informacji;
 - c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;
- ca) koordynację nadzorczych procesów przeglądu i oceny na podstawie art. 22 i 60 lub procesów związanych z rozszerzaniem zakresu działalności i usług oraz zlecaniem ich na zasadzie outsourcingu na podstawie art. 19;***
- d) współpracę państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24 oraz w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 23 ***ust. 3*** lit. e), oraz w odniesieniu do wszelkich problemów napotkanych w związku ze świadczeniem usług w innych państwach członkowskich;
 - e) wymianę informacji na temat wspólnych zasobów i ustaleń dotyczących outsourcingu istniejących w ramach grupy CDPW zgodnie z art. 19, na temat istotnych zmian w strukturze prawnej i strukturze własności grupy oraz na temat zmian w organizacji, kadrze kierowniczej wyższego szczebla, procesach lub uzgodnieniach, jeżeli zmiany te mają znaczący wpływ na zarządzanie CDPW należącymi do grupy lub zarządzanie ryzykiem w CDPW należących do grupy.

Przewodniczący zwołuje posiedzenie kolegium co najmniej raz w roku.

W celu ułatwienia wykonywania zadań powierzonych kolegiom na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu członkowie kolegium, o których mowa w ust. 2, mogą dodawać punkty do porządku obrad.

6a. Kolegium większością głosów zgodnie z ust. 6b przyjmuje na wniosek jednego spośród członków formalne opinie dotyczące kwestii zidentyfikowanych w toku procesów przeglądu i oceny na podstawie art. 22 lub 60, opinie w sprawie wszelkiego rozszerzenia zakresu działalności i usług oraz zlecenia ich na zasadzie outsourcingu na podstawie art. 19 lub opinie dotyczące wszelkiego potencjalnego naruszenia wymogów wprowadzonych w niniejszym rozporządzeniu w związku ze świadczeniem usług w przyjmującym państwie członkowskim, o czym jest mowa w art. 24 ust. 5.

6b. Kolegium przyjmuje formalne opinie zwykłą większością głosów swoich członków. Każdy członek kolegium dysponuje jednym głosem. Członkom kolegium występującym w więcej niż jednej roli, w tym jako właściwy organ i jako odpowiedni organ, przysługuje po jednym głosem na każdą pełnioną rolę.

Jeżeli członkiem kolegium jest EUNB na podstawie ust. 2, jego reprezentant uczestniczący w głosowaniu ma prawo głosu wyłącznie w przypadku opinii, które

dotyczą kwestii zidentyfikowanych w toku procesu przeglądu i oceny na podstawie art. 60.

7. Podstawą ustanowienia i funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

Umowa ta reguluje praktyczne kwestie związane z funkcjonowaniem kolegium *oraz warunki zapraszania innych odpowiednich organów na zasadzie ad hoc i do omówienia konkretnych tematów.*

8. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych szczegółowo określających praktyczne kwestie, o których mowa w ust. 7.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(10) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

-a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niezależnie od ust. 1 CDPW z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługi określone w sekcji A załącznika w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, lub który zamierza utworzyć oddział w jednym z państw członkowskich, podlega procedurze określonej w ust. 4–11 niniejszego artykułu.”;

aa) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) CDPW ma siedzibę lub posiada zezwolenie w państwie trzecim, którego nie uznaje się za państwo mające strategiczne braki w krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stwarzające znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii, zgodnie z art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849¹⁵.”;

b) ust. 6 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku lub od przyjęcia przez Komisję decyzji w sprawie równoważności zgodnie z ust. 9, stosownie do tego, co jest późniejsze, ESMA informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.”;

¹⁵ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).*

(11) w art. 27 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do celów ust. 2 i 3 niezależny członek organu zarządzającego oznacza członka organu zarządzającego, który nie pozostaje w żadnych relacjach gospodarczych, rodzinnych ani w innych relacjach prowadzących do konfliktu interesów w odniesieniu do danego CDPW lub jego akcjonariuszy posiadających pakiet kontrolny, jego kierownictwa lub jego uczestników, i który nie pozostawał w takich relacjach w okresie pięciu lat poprzedzających jego członkostwo w organie zarządzającym.”;

(12) art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komitety użytkowników doradzają organowi zarządzającemu w sprawie najważniejszych uzgodnień, które mają wpływ na ich członków, w tym w sprawie kryteriów dopuszczania emitentów lub uczestników do ich odnośnych systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz poziomu usług, co obejmuje wybór ustalenia dotyczącego rozliczeń i rozrachunków, struktury operacyjnej CDPW, zakresu rozliczanych lub rejestrowanych produktów oraz wykorzystanie technologii i procedur do celów działalności CDPW.”;

(12a) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Przed skorzystaniem z usług CDPW emitent jest zobowiązany do uzyskania i przekazania CDPW ważnego identyfikatora podmiotu prawnego (LEI). CDPW nie może świadczyć usług na rzecz emitenta na podstawie niniejszego rozporządzenia przed uzyskaniem od tego emitenta identyfikatora podmiotu prawnego.”;

(13) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Przepisy ogólne

Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada odpowiednie zasady i procedury, w tym solidne praktyki i środki kontrolne w zakresie rachunkowości, przyczyniające się do zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, minimalizacji ryzyk związanych z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych oraz zarządzania tymi ryzykami.”;

(14) art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przeprowadzenie rozrachunku przez rachunki w banku centralnym zgodnie z ust. 1 nie jest wykonalne ani możliwe, CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych dokonywanych w ramach wszystkich lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej, za pośrednictwem CDPW posiadającego zezwolenie na świadczenie usług wymienionych w sekcji C załącznika, niezależnie od tego, czy należy on do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanych przez tę samą jednostkę dominującą, lub przez swoje własne rachunki. Jeżeli CDPW oferuje rozrachunek przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej, przez swoje własne rachunki lub przez rachunki innego CDPW, stosuje się przy tym do przepisów tytułu IV.”;

(14a) art. 47 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. CDPW musi dysponować planem dotyczącym:

a) pozyskania dodatkowego kapitału w przypadku, gdy wysokość jego kapitału własnego nie będzie już spełniała wymogów określonych w ust. 1 lub będzie spełniała je z trudnościami;

b) umożliwienia przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji lub restrukturyzacji jego działalności i usług w przypadku, gdy CDPW nie będzie w stanie pozyskać nowego kapitału.

Plan wymagany na podstawie akapitu pierwszego lit. b) sporządza się zgodnie z art. 22.”;

(14b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

*„Artykuł 47a
Kompensowanie*

1. CDPW stosujące uzgodnienia dotyczące kompensowania, a w szczególności systemy odroczonego rozrachunku netto, jasno określają zasady i procedury mające zastosowanie do kompensowania i rozrachunku roszczeń i zobowiązań netto uczestników.

2. CDPW stosujące uzgodnienia dotyczące kompensowania, a w szczególności systemy odroczonego rozrachunku netto, mierzą i monitorują ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, które wynikają z uzgodnień dotyczących kompensowania, oraz zarządzają tym ryzykiem.

3. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i z członkami ESBC, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania szczegółów ram służących monitorowaniu i mierzeniu ryzyka w związku z uzgodnieniami dotyczącymi kompensowania, a w szczególności z systemami odroczonego rozrachunku netto, oraz służących zarządzaniu takim ryzykiem, sporządzaniu sprawozdań na jego temat i podawaniu go do publicznej wiadomości.

ESMA przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia ... [jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

(15) w art. 49 ust. 1 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Bez uszczerbku dla prawa emitenta, o którym mowa w akapicie pierwszym, przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których

dane papiery wartościowe zostały ustanowione, nadal mają zastosowanie. Obejmuje to:

- a) **w przypadku akcji** – przepisy prawa państwa członkowskiego, w którym emitent ma siedzibę, oraz
- b) **w przypadku papierów wartościowych innych niż akcje** – przepisy prawa państwa członkowskiego, na mocy których emitowane są papiery wartościowe.

Państwa członkowskie sporządzają wykaz swoich kluczowych stosownych przepisów prawnych, o których mowa w akapicie drugim. Właściwe organy przekazują ten wykaz ESMA w terminie do dnia 18 grudnia 2014 r. ESMA publikuje ten wykaz w terminie do dnia 18 stycznia 2015 r. Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz na dwa lata, aktualizują ten wykaz. Państwa członkowskie przekazują ESMA zaktualizowany wykaz w tych regularnych odstępach czasu. ESMA publikuje zaktualizowany wykaz.”;

(16) art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp do innego CDPW na mocy art. 50 i 51, CDPW będący adresatem niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą. Jeżeli CDPW będący adresatem zgadza się na wniosek, połączenie jest realizowane w rozsądnym terminie, lecz nie dłuższym niż 12 miesięcy.”;

(17) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wyznaczenie w tym celu co najmniej jednej instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE lub CDPW posiadającego zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.”;

aa) w ust. 3 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:

„fa) w przypadku gdy CDPW zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze na rzecz innych CDPW zgodnie z ust. 2 lit. b), ten CDPW musi dysponować jasnymi zasadami i procedurami służącymi eliminowaniu potencjalnych konfliktów interesów i ograniczaniu ryzyka dyskryminującego traktowania wszelkich innych CDPW i ich uczestników.”;

b) w ust. 4 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy CDPW ubiega się o wyznaczenie instytucji kredytowej lub o wykorzystanie CDPW posiadającego zezwolenie zgodnie z ust. 3 do świadczenia jakichkolwiek rodzajów bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego, który może należeć do grupy, do której należy ten pierwszy CDPW, bez względu na to, czy grupa ta jest ostatecznie kontrolowana przez tę samą jednostkę dominującą, zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:”;

(ii) uchyla się lit. c);

ba) w ust. 4 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Gdy CDPW ubiega się o wyznaczenie instytucji kredytowej, która sama nie świadczy żadnych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika, zezwolenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, wykorzystuje się wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, w odniesieniu do rozliczania pieniężnego odpowiadającego całemu systemowi rozrachunku papierów wartościowych prowadzonemu przez ten CDPW lub części tego systemu, i nie dotyczy prowadzenia żadnych innych działań. Ten składnik pieniężny nie może być wyrażony w walucie państwa siedziby CDPW, który chce korzystać z tych usług.

Gdy CDPW ubiega się o korzystanie z usług CDPW posiadającego zezwolenie na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, zezwolenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego artykułu, wykorzystuje się wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, w odniesieniu do rozliczania pieniężnego odpowiadającego całemu systemowi rozrachunku papierów wartościowych prowadzonemu przez CDPW ubiegającego się o stosowanie bankowych usług pomocniczych lub części tego systemu, i nie dotyczy prowadzenia żadnych innych działań. Ten składnik pieniężny nie może być wyrażony w walucie państwa siedziby CDPW, który chce korzystać z tych usług.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ust. 4 nie ma zastosowania do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 2 lit. b), które oferują rozrachunek płatności pieniężnych w odniesieniu do części systemu rozrachunku papierów wartościowych danego CDPW, jeżeli całkowita wartość takiego rozrachunku pieniężnego poprzez rachunki otwarte w tych instytucjach kredytowych nie przekracza kwoty maksymalnej obliczonej w okresie jednego roku. Próg ten określa się zgodnie z ust. 9.

ESMA co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu, o którym mowa w akapicie pierwszym, i przekazuje swoje ustalenia właściwemu organowi, ESBC oraz EUNB. W przypadku gdy ESMA stwierdzi, że próg został przekroczony, właściwy organ nakłada na dany CDPW wymóg ubiegania się o zezwolenie zgodnie z ust. 4. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy.”;

d) dodaje się **ustępy** w brzmieniu:

„9. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia maksymalnej kwoty, o której mowa w ust. 5, uwzględniając **co najmniej następujące kryteria:**

a) wpływ na stabilność rynkową, jaki może wywierać zmiana profilu ryzyka CDPW i ich uczestników, mając na uwadze znaczenie systemowe CDPW w kontekście funkcjonowania rynków papierów wartościowych;

b) wpływ na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności dla CDPW, na wyznaczone instytucje kredytowe i na uczestników CDPW wynikający z rozrachunku płatności

pieniężnych poprzez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych *zwolnionych z przepisów ust. 4*;

c) potrzebę umożliwienia CDPW rozrachunku w walutach obcych poprzez rachunki otwarte w takich instytucjach kredytowych;

d) konieczność unikania zarówno niezamierzonego przechodzenia z rozrachunku w pieniądzu banku centralnego na rozrachunek w pieniądzu banku komercyjnego, jak i czynników zniechęcających CDPW do podejmowania działań w celu przejścia na rozrachunek w pieniądzu banku centralnego oraz

e) obowiązujące globalne wytyczne oraz zasady dotyczące takiej działalności.

Przy opracowywaniu tych projektów regulacyjnych standardów technicznych EUNB określa również ■ towarzyszące im odpowiednie wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem i ostrożnościowe wymogi w zakresie ograniczania ryzyka.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9a. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i z członkami ESBC, opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania szczegółów zasad i procedur, o których mowa w ust. 3 lit. g).

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(18) w art. 55 *wprowadza się następujące zmiany:*

a) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wydają uzasadnioną opinię na temat zezwolenia w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w tym ustępie. W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że opinia ta jest pozytywna.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6a. *Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), o wynikach procesu udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.*”;

(19) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c), d) i e) otrzymują brzmienie:

„c) utrzymują wystarczające kwalifikujące się zasoby płynne we wszystkich stosownych walutach do celów terminowego świadczenia usług rozrachunkowych z uwzględnieniem szerokiej gamy potencjalnych scenariuszy warunków skrajnych, w tym ryzyka utraty płynności spowodowanego niewywiązaniem się z zobowiązania przez co najmniej dwóch uczestników, w tym ich jednostki dominujące i jednostki zależne, wobec których mają swoje największe ekspozycje;

d) ograniczają odpowiednio ryzyka utraty płynności za pomocą kwalifikujących się zasobów płynnych w każdej stosownej walucie, takich jak środki pieniężne w banku centralnym emisji i w innych instytucjach finansowych mających zdolność kredytową, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne uzgodnienia oraz wysoce płynne zabezpieczenia lub inwestycje, które są łatwo dostępne i zamienne na środki pieniężne, o wcześniej określonych i wysoce wiarygodnych ustaleniach dotyczących finansowania, nawet w skrajnych, lecz prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz identyfikują, mierzą i monitorują swoje ryzyko utraty płynności pochodzące z rozmaitych instytucji finansowych, z których korzystają do celów zarządzania swoimi ryzykami utraty płynności;

e) w przypadku gdy stosowane są wcześniej określone i wysoce wiarygodne ustalenia dotyczące finansowania, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne ustalenia, na dostawców płynności wybierają wyłącznie instytucje finansowe mające zdolność kredytową; ustanawiają i stosują odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych;”;

(ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) dysponują wcześniej określonymi i wysoce wiarygodnymi ustaleniami służącymi zapewnieniu możliwości terminowej zamiany zabezpieczenia otrzymanego od swojego klienta niewywiązującego się z zobowiązania na środki pieniężne, a w przypadku stosowania niezatwierdzonych uzgodnień wykazują, że wszelkie związane z tym potencjalne ryzyko zostało zidentyfikowane i ograniczone;”;

aa) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. CDPW posiadający zezwolenie na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a) na świadczenie bankowych usług pomocniczych dysponuje jasnymi zasadami i procedurami dotyczącymi wszelkich potencjalnych dodatkowych ryzyk kredytowych, ryzyka płynności i ryzyka koncentracji wynikających z intensywniejszej działalności związanej ze świadczeniem bankowych usług pomocniczych na rzecz innych CDPW zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. b).”;

ab) ust. 5 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„5. EUNB, w ścisłej współpracy z ESMA i z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania szczegółów ram i narzędzi służących monitorowaniu i mierzeniu ryzyka kredytowego oraz ryzyka utraty płynności, w tym ryzyk pojawiających się w trybie śródziennym, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz służących zarządzaniu tymi ryzykami, sporządzania sprawozdań na ich temat i podawania ich do publicznej wiadomości, a także w celu dalszego doprecyzowania szczegółów zasad i procedur, o których mowa w ust. 4a. Takie projekty regulacyjnych standardów technicznych dostosowuje się w stosownych przypadkach do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

(20) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, regularnie, a co najmniej raz w roku, oceniają, czy wyznaczona instytucja kredytowa lub CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych spełnia wymogi art. 59, i odpowiednio informują organ właściwy dla CDPW, który następnie informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegia, o których mowa w art. 24a, o wynikach, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach, nadzoru prowadzonego przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CDPW regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegia, o których mowa w art. 24a, o wynikach, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach, przeglądu i oceny dokonywanych przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

(21) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14, art. 24 ust. 7, art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14, art. 24 ust. 7, art. 7 ust. 14a, art. 24a ust. 8, art. 25 ust. 13 i art. 54 ust. 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

(22) w art. 68 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.”;

(23) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4 Przepisy krajowe dotyczące udzielania zezwoleń CDPW mają nadal zastosowanie aż do jednej z następujących dat, w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza:

a) daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie udzielenia CDPW zezwolenia na działalność, w tym w odniesieniu do połączeń operacyjnych CDPW; lub

b) do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

b) dodaje się ust. 4a, 4b i 4c w brzmieniu:

„4a. Przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW z państw trzecich mają nadal zastosowanie aż do jednej z następujących dat, w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza:

a) daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie uznania CDPW z odpowiedniego państwa trzeciego i jego działalności lub

b) do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 3 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

CDPW z państwa trzeciego świadczący usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi uznawania CDPW z państwa trzeciego, przekazuje ESMA powiadomienie w terminie dwóch lat od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego przedstawia ESMA w powiadomieniu, o którym mowa w akapicie drugim. Informacje takie ograniczają się do tego, co jest absolutnie niezbędne, i zawierają – w stosownych przypadkach i jeżeli informacje te są dostępne:

a) liczbę uczestników, na rzecz których CDPW z państwa trzeciego świadczy usługi, o których mowa w akapicie drugim;

- b) kategorii instrumentów finansowych, w odniesieniu do których CDPW z państwa trzeciego świadczy takie usługi; oraz
- c) całkowity wolumen i wartość takich instrumentów finansowych.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4b. CDPW z państwa trzeciego, który świadczył usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1, przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., przekazuje powiadomienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2a, w terminie dwóch lat od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

4c. W przypadku gdy CDPW złożył kompletny wniosek o uznanie zgodnie z art. 25 ust. 4, 5 i 6 przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., ale ESMA nie wydał do tego dnia decyzji zgodnie z art. 25 ust. 6, przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW nadal mają zastosowanie do czasu wydania decyzji przez ESMA.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia ustanawiają kolegia zgodnie z art. 24a i zarządzają nimi w odniesieniu do wszystkich CDPW świadczących usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego zgodnie z art. 23 ust. 2 przed dniem ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. lub w odniesieniu do CDPW należących do grupy składającej się z innych CDPW do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 4 miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

(23a) uchyla się art. 72;

(24) w art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

-a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„-1. Na wniosek Komisji ESMA przeprowadza do celów art. 7 ust. 2a ocenę kosztów i korzyści dotyczącą potencjalnej procedury obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Ocena ta musi objąć następujące elementy:

a) średni czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, do których mogłaby mieć zastosowanie taka procedura obowiązkowego zakupu na otwartym rynku;

b) wpływ procedury obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na rynek Unii, w tym analizę wpływu objęcia procedurą obowiązkowego zakupu na otwartym rynku określonych instrumentów finansowych i kategorii transakcji;

c) odpowiednie poziomy efektywności rozrachunku z uwzględnieniem sytuacji na rynkach kapitałowych państw trzecich, które są porównywalne pod względem wielkości i płynności oraz pod względem instrumentów będących przedmiotem obrotu i rodzajów transakcji realizowanych na takich rynkach;

d) zastosowanie podobnej procedury obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na porównywalnych rynkach państw trzecich oraz wpływ na konkurencyjność rynku unijnego;

e) wszelkie wyraźne skutki dla stabilności finansowej wynikające z nieprzeprowadzenia rozrachunku;

f) wszelkie wyraźne skutki dla fragmentacji unijnego rynku kapitałowego wynikające z rozbieżnych wskaźników efektywności rozrachunku.”;

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„ESMA, we współpracy z EUNB i właściwymi organami i odpowiednimi organami, składa Komisji sprawozdania zawierające oceny tendencji, potencjalnych ryzyk i słabych punktów, a w razie potrzeby także zalecenia dotyczące działań zapobiegawczych lub naprawczych na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdania te zawierają ocenę następujących elementów:”;

(ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) efektywności rozrachunku dla operacji krajowych i transgranicznych w każdym państwie członkowskim, na podstawie liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz ich zmian, w tym analizy wpływu kar pieniężnych na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do poszczególnych instrumentów, czasu trwania i głównych czynników prowadzących do nieprzeprowadzenia rozrachunku, kategorii instrumentów finansowych i rynków, na których odnotowuje się najwyższe wskaźniki nieprzeprowadzenia rozrachunku, oraz międzynarodowego porównania wskaźników nieprzeprowadzenia rozrachunku, w tym ocenę wysokości kar, o których mowa w art. 7 ust. 2, oraz – w stosownych przypadkach – liczby i wolumenu transakcji zakupu na otwartym rynku, o których mowa w art. 7 ust. 3 i 4, oraz wszelkich innych stosownych kryteriów;”;

(iii) dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) postępowania w przypadku powiadomień przekazanych zgodnie z art. 25 ust. 2a;”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji w następujący sposób:

a) w przypadku sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 lit. a) – co najmniej raz na dwa lata od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

b) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c) – raz na dwa lata;

c) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. d) i f) – raz na rok do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. oraz raz na trzy lata od dnia ... [Urząd Publikacji:

proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.;

- d) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. e), h), j) i k) – na wniosek Komisji;
- e) w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. i) oraz l) – raz na rok do dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. oraz raz na dwa lata od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

ba) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1aa. Nie później niż [jeden rok od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego w Dzienniku Urzędowym] ESMA, po konsultacji z ESBC, przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące możliwości zastosowania dodatkowych narzędzi regulacyjnych w celu poprawy efektywności rozrachunku w Unii. Sprawozdanie to musi objąć co najmniej kształtowanie wielkości transakcji, częściowy rozrachunek niepoddanych rozrachunkowi transakcji oraz korzystanie z automatycznych programów pożyczek / programów pożyczek zapewnianych przez niektóre CDPW. Następnie ESMA, po konsultacji z ESBC, co trzy lata będzie przedstawiać sprawozdanie na temat wszelkich potencjalnych dodatkowych narzędzi służących poprawie efektywności rozrachunku w Unii. W razie braku nowych narzędzi ESMA będzie informować o tym Komisję i nie będzie zobowiązany do przedstawienia sprawozdania.

1ab. Nie później niż [X miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia zmieniającego w Dzienniku Urzędowym] ESMA, w porozumieniu z ESBC, przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące potencjalnego skrócenia cyklu rozrachunku na unijnym rynku kapitałowym. Sprawozdanie to musi zawierać wszystkie następujące elementy:

- a) przegląd rozwoju sytuacji międzynarodowej w zakresie cykli rozrachunku i ich wpływu na rynki kapitałowe Unii;***
- b) ocenę kosztów i korzyści skrócenia cyklu rozrachunku w Unii, w stosownych przypadkach w podziale na poszczególne instrumenty finansowe;***
- c) szczegółową ocenę i harmonogram przejścia na krótszy cykl rozrachunku, w stosownych przypadkach w podziale na poszczególne instrumenty finansowe.***

Następnie ESMA, w porozumieniu z ESBC, będzie co roku przedstawiać sprawozdanie z postępów w przyspieszaniu cykli rozrachunku w Unii.”;

- c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji do dnia 30 kwietnia odpowiedniego roku ustalonego zgodnie z częstotliwością określoną w ust. 1a.”;

(25) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Przegląd

Do dnia ... [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. Komisja dokona przeglądu i przygotuje ogólne sprawozdanie na temat niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę kwestii, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a)–l), określa, czy istnieją istotne przeszkody dla konkurencji w odniesieniu do usług objętych niniejszym rozporządzeniem, które to przeszkody nie są przedmiotem wystarczających działań, a także wskazuje na ewentualną potrzebę zastosowania dalszych środków w celu:

a) poprawy efektywności rozrachunku;

b) ograniczenia wpływu ewentualnej upadłości CDPW na podatników;

ba) dalszego uregulowania praktyki rozrachunku zinternalizowanego;

c) zminimalizowania barier dla rozrachunku transgranicznego;

d) zapewnienia *właściwym i odpowiednim* organom odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka;

da) przyznania ESMA dalszych uprawnień nadzorczych w odniesieniu do CDPW, które mają istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w Unii lub które mają istotną wagę w co najmniej pięciu przyjmujących państwach członkowskich;

db) przyznania ESMA dalszych uprawnień nadzorczych i wykonawczych w odniesieniu do CDPW z państw trzecich;

dc) poprawy zdolności uczestników rynku do skutecznego monitorowania ich narażenia na kary i ewentualne obowiązkowe procedury zakupu na otwartym rynku poprzez konsolidację i udostępnianie danych referencyjnych w scentralizowanej bazie danych.

Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

Artykuł 1a

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012

Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15

Procedury zakupu na otwartym rynku

Do czasu zastosowania określonego w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 [CSDR] systemu zakupu na otwartym rynku do transakcji na akcjach rozliczanych przez kontrahentów centralnych kontrahent centralny w państwie członkowskim, który świadczy usługi rozliczeniowe w odniesieniu do akcji, zapewnia wprowadzenie

procedur, które muszą spełniać wszystkie następujące wymogi:

- a) *jeżeli osoba fizyczna lub prawna sprzedająca akcje nie jest w stanie dostarczyć tych akcji do celów rozrachunku w terminie czterech dni roboczych po terminie rozrachunku, uruchamiane są automatycznie procedury zakupu tych akcji na otwartym rynku, aby zapewnić ich dostarczenie do celów rozrachunku;*
- b) *jeżeli procedura zakupu akcji na otwartym rynku w celu ich dostarczenia nie jest możliwa, kupującemu wypłaca się określoną kwotę na podstawie wartości akcji, które miały być dostarczone w terminie dostawy, oraz dodatkową kwotę z tytułu strat poniesionych przez kupującego w wyniku nieprzeprowadzenia rozrachunku;*
- c) *osoba fizyczna lub prawna, która nie dokonała rozrachunku, zwraca wszystkie kwoty uiszczone na podstawie lit. a) i b).”.*

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 1 █ pkt 9, art. 1 pkt 10 lit. a), art. 1 pkt 17 lit. c), art. 1 pkt 19 lit. a) i art. 1 pkt 23 lit. b) akapit drugi stosuje się jednak od dnia ... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Art. 1 pkt 2 lit. a) stosuje się od daty wejścia w życie aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 7 ust. 14a.

Art. 1 pkt 14b niniejszego rozporządzenia stosuje się od daty wejścia w życie aktu delegowanego przyjętego przez Komisję na podstawie art. 47a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich	
Odsyłacze	COM(2022)0120 – C9-0118/2022 – 2022/0074(COD)	
Data przedstawienia w PE	17.3.2022	
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 4.4.2022	
Komisje opiniodawcze Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 4.4.2022	
Opinia niewydana Data decyzji	JURI 28.3.2022	
Sprawozdawcy Data powołania	Johan Van Overtveldt 7.4.2022	
Rozpatrzenie w komisji	8.11.2022	23.1.2023
Data przyjęcia	1.3.2023	
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	56 3 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Manon Aubry, Gunnar Beck, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Valentino Grant, Claude Gruffat, José Gusmão, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, France Jamet, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Aurore Lalucq, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Denis Nesci, Luděk Niedermayer, Piernicola Pedicini, Lídia Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Dorien Rookmaker, Alfred Sant, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtasun, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin	
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marc Angel, Nicola Beer, Karima Delli, Herbert Dorfmann, Gianna Gancia, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Valérie Hayer, Chris MacManus, Fulvio Martusciello, Jessica Polfjård, Clara Ponsatí Obiols, René Repasi	
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Joachim Kuhs, Alessandro Panza, Roberts Zīle	
Data złożenia	6.3.2023	

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

56	+
ECR	Michiel Hoogeveen, Denis Nesci, Dorien Rookmaker, Johan Van Overtveldt, Roberts Zile
ID	Gunnar Beck, Gianna Gancia, Valentino Grant, France Jamet, Joachim Kuhs, Alessandro Panza
NI	Enikő Győri, Clara Ponsatí Obiols
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Aušra Maldeikienė, Fulvio Martusciello, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Lídia Pereira, Jessica Polfjärd, Ralf Seekatz
Renew	Nicola Beer, Gilles Boyer, Giuseppe Ferrandino, Valérie Hayer, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Eva Maria Poptcheva, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marc Angel, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Elisabetta Gualmini, Eero Heinäluoma, Aurore Lalucq, Evelyn Regner, René Repasi, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Karima Delli, Claude Gruffat, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

3	-
The Left	Manon Aubry, José Gusmão, Chris MacManus

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się